

UN CINEMA PER A IGUALADA

JORDI CUADRAS

El nou any 2014 va començar a Igualada amb una notícia que potser no ens va agafar de sorpresa però que molts ens resistíem a creure: el tancament dels Cinemes Kursal. No sóc dels qui se n'alegren o en fan mofa perquè, a més de ser-ne un usuari habitual durant tot l'any, m'entristeix veure com la ciutat s'ha quedat sense una oferta cultural i d'oci important. La valoració de la gestió que n'han fet els propietaris potser donaria per tot un article, però prefereixo que separem el debat del continent del del contingut, perquè sense el primer no podem fer el segon, ja sigui parlar dels criteris de programació o de l'estat de les instal·lacions (que en temps de bonança no es van modernitzar i això també podria ser un dels diversos motius d'aquest final).

A Igualada se seguiran projectant pel·lícules gràcies a la feina que fa Cine Club i Pantalla Oberta, o la que puguin iniciar altres espais culturals per no deixar-nos orfes del setè art. Però malgrat això, quan ara volem veure pel·lícules d'estrena, no tenim cap més remei que fer-ho fora d'Igualada. I és aquí on rau el problema: la gran majoria de públic que va al cine ho fa per anar a veure les pel·lícules del moment i és gent que la ciutat ha perdut definitivament perquè ara no hi ha cap més altra opció, encara que molts igualment ja fa anys que van a Manresa o a Abrera.

Em resisteixo que haguem d'acceptar no tenir un cinema, així que el reclamo. Primer de tot, per poder gaudir d'aquesta oferta cultural i d'oci a Igualada. I, en segon lloc, per evitar aquest èxode d'igualadins que van a altres ciutats per veure una pel·lícula i en molts casos a sopar, berenar i potser fins i tot anar a comprar. Per tant, reclamar un cinema també és fer-ho per una qüestió de promoció de l'economia local, ja que té una capacitat d'atracció de la qual en poden treure profit comerços i restaurants, com ja apuntava en un article que vaig escriure a Anoiadiari titulat "Necessitem el Kursal obert", pocs mesos abans del tancament.

D'altra banda, i en tercer lloc, també l'hauríem de reclamar per una qüestió social, ja que no és el mateix anar al cine que veure la pel·lícula tancat a casa. A més,

hem de ser conscients de la sort de què gaudíem fins ara de tenir un cinema integrat a la trama urbana d'Igualada i en ple centre, al bell mig del carrer de Sant Magí. En lloc de veure com un greuge el fet de no tenir multicinesmes o grans àrees comercials en polígons industrials —com tenen les capitals del nostre entorn—, ho hauríem de veure com una gran oportunitat i donar un valor diferencial al nostre centre: anar al cinema tot fent una passejada era un luxe.

No és el primer cine que desapareix al país, però alhora n'hi ha que aquests darrers temps han obert les seves portes, així que el tancament del Kursal també ve a exemplificar de manera clara el punt on es troba Igualada. En els últims mesos han desaparegut alguns dels establiments que s'havien convertit en part del paisatge urbà, com per exemple la pastisseria Garriga, que va tancar abans de Nadal. Que això no passi també està a les nostres mans: no es tracta de tenir una lògica autàrquica, sinó de pensar-hi i integrar en el nostres hàbits del dia a dia la seva defensa.

La història del cinema a Igualada, de moment, ha donat per al que ha donat: des d'aquells primers que omplien el passeig Verdguer fins al Kursal. A l'espai de debat i reflexió DdD (Dimarts de Diàlegs) de l'Ateneu, que al març vam dedicar a debatre la resposta que la cultura d'Igualada dóna a la crisi, el periodista de

TV3, Toni Puntí, va qualificar el tancament del cinema de «molt greu» i assegurava que una notícia com aquesta hauria d'haver tingut molt més ressò a nivell nacional, pel cop que representa a la cultura. Aquests darrers mesos, per les xarxes socials han anat corrent diferents propostes: des de comprar el Kursal a través d'una cooperativa fins a apostar per un cinema en versió original. Per tot el que he dit, espero que no sigui un punt i final i que només sigui un punt i a part perquè puguem tornar a veure pel·lícules d'estrena a Igualada al més aviat possible.